

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2015 r. – Jochen Schweizer GmbH/OHIM (Du bist, was du erlebst.)

(Sprawa T-301/15)

(2015/C 270/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Jochen Schweizer GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: A. González Hähnlein, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Du bist, was du erlebst.” – zgłoszenie nr 13 250 865

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 kwietnia 2015 r. w sprawie R 3114/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2015 r. – Airdata/Komisja

(Sprawa T-305/15)

(2015/C 270/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Airdata AG (Leinfelden-Echterdingen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci E. Niitväli i M. Reysen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 4443 final, opublikowanej w dniu 13 marca 2015 r., z dnia 2 lipca 2014 r. wydanej w sprawie M.7018 Telefonica Deutschland/E Plus zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 139/2004⁽¹⁾ oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem istotnego obowiązku proceduralnego określonego w art. 296 akapit drugi TFUE ze względu na nieprzedstawienie przez Komisję odpowiedniego uzasadnienia przyjętego przez nią środka.
  - Komisja nie przedstawiła pełnego i wyraźnego uzasadnienia swej decyzji o zatwierdzeniu niektórych zobowiązań mających służyć zrekompensowaniu poważnych problemów związanych z konkurencją, jakie wskazała w dochodzeniu w sprawie kontroli koncentracji. Uzasadnienie decyzji było w szczególności niewystarczające w zakresie, w jakim Komisja nie przedstawiła powodów, z jakich zakłada ona, że osoba trzecia będąca beneficjentem zobowiązań może skutecznie konkurować z danymi aktywami.
2. Zarzut drugi dotyczący uchybienia przez Komisję ciężącemu na niej obowiązkowi prawidłowego zastosowania prawa, ponieważ decyzja Komisji została wydana z nieprawidłowym pod względem merytorycznym zastosowaniem przepisów UE dotyczących kontroli łączenia przedsiębiorstw.
  - Części zobowiązań najprawdopodobniej nie zostaną wdrożone, a części jedynie utrzymają sytuację pierwotną, lecz nie przyczynią się do zwiększonego natężenia konkurencji. Pozostałe części są niewystarczające w celu zrekompensowania poważnej szkody wyrządzonej konkurencji sporną transakcją.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004 L 24, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2015 r. – 1&1 Telecom/Komisja

(Sprawa T-307/15)

(2015/C 270/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: 1&1 Telecom GmbH (Montabaur, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Murach, J. Schmidt i R. Klotz oraz P. Alexiadis, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2014) 4443 wydanej w dniu 2 lipca 2014 r. w sprawie nr COMP/M.7018 – Telefónica Deutschland/E-Plus (zwanego dalej „zaskarżoną decyzją”) uznającej za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem porozumienia o EOG koncentrację Telefónica Deutschland Holding AG z EPlus Mobilfunk GmbH & Co. KG pod warunkiem spełnienia przez Telefónicę zobowiązań określonych w załącznikach do tej decyzji oraz
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że przy ustalaniu, czy koncentracja stanowi źródło znaczącego utrudnienia skutecznej konkurencji (zwanego dalej „SIEC”), Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne ze względu na brak uzasadnienia w tym ciężący na niej obowiązek staranności i popełniła oczywisty błąd w stosowaniu przepisów UE w dziedzinie kontroli koncentracji w stosunku do: